

Over Swaziland ...

Hoe het allemaal begon met de parken in Swaziland ...

Deel 2 :
de neushoorns van Swaziland

De witte neushoorns

Dankzij het goede werk van Ted Reilly kreeg Mlilwane in 1964 als geschenk van het Umfolozi-Hluhluwe reservaat in KwaZulu Natal (Z.A.) een aantal witte neushoorns. Ook koning Sobhuza II kreeg in 1968 vier witte neushoorns cadeau van Umfolozi-Hluhluwe. Deze neushoorns werden overgebracht naar Hlane. Tussen 1964 en 1970 schonk Umfolozi-Hluhluwe Swaziland nog eens 60 witte neushoorns.

Nadeel van deze neushoorns was dat ze amokmakers waren. Ze braken door omheiningen en liepen over akkers van omliggende boerderijen. Rond 1980 was het aantal witte neushoorns in Hlane ongeveer 110 dieren. De populatie neushoorns kregen op een bepaald moment concurrentie van een grote groep gnoes die ook werden uitgezet in Hlane. Gnoes zijn net als witte neushoorns grazers en eten gras. Hierdoor ontstond er voedselconcurrentie en was Hlane eigenlijk te klein geworden. Het gras werd schaarser en de hongerige neushoorns gingen op zoek naar gras buiten het park. Zij braken door de omheining en Ted en de rangers hadden de grootste moeite om ze weer op te sporen en te vangen. De neushoorns verspreidde zich alle kanten uit en soms waren ze al rond de 90 kilometer uit de buurt van Hlane. Een paar uitgekomen neushoorns zou normaal

gesproken geen probleem hoeven te zijn, ware het niet dat de stropers ook weer actief werden. Soms vonden Ted en zijn rangers de neushoorns terug in een door stropers geplaatste strik of was de neushoorn doorzeefd met hagel. Hoe hard er ook werd gewerkt om deze neushoorns te redden het mocht niet helpen. Swaziland verloor binnen vier jaar twee-derde van zijn neushoornpopulatie. In 1984 waren er slechts 36 neushoorns over. Er moest dus snel iets gebeuren om te voorkomen dat ook deze neushoorns in handen van stropers zouden vallen.

Eén van de mogelijke oplossingen was de gespeende neushoorns vanaf twee jaar bij hun moeder weg te halen en in kleine groepjes onder te brengen in één van de andere parken in Swaziland. De kleine neushoorns zouden in staat zijn sneller aan hun nieuwe omgeving te wennen en als ze al bij hun moeder weggehaald zouden worden zou de moeder sneller een volgend jong krijgen, zodat de populatie iets sneller zou groeien. Zo gingen er neushoorns naar Mkhaya, Mlawula, Malalotja en bleven een aantal neushoorns in Hlane. Ted hoopte hiermee het stropen tot een minimum te beperken. Door deze actie en de strengere veiligheidsmaatregelen kon de populatie weer aangroeien tot 80 witte neushoorns in 1988. Maar het noodlot sloeg weer toe. In Mlawula en Malalotja werden de neushoorns door soldaten bewaakt.

Waarschijnlijk door corruptie kon het gebeuren dat tientallen neushoorns verdwenen. Uit voorzorg werden de overgebleven neushoorns verplaatst naar Mkhaya. Hier leverde Ted en zijn rangers prima werk; er was nog geen één neushoorn gestroopt. Ondanks de goede resultaten in Mkhaya ging het minder goed in Hlane. Men verloor hier gemiddeld een neushoorn in de twee weken.

en uit pure frustratie, omdat er geen hoorn meer opzat, schoten zij de neushoorns dood. De stroper was er dan in ieder geval zeker van dat hem dit (het volgen van een onthoornde neushoorn) geen tweede keer zou gebeuren. Ook gingen zij ervan uit dat als er minder neushoorns waren, de prijs van de hoorn op de zwarte markt nog meer zou stijgen omdat er dan schaarse

Daarom besloot Ted de laatste 13 nog overgebleven neushoorns te onthoornen. Terwijl men naar de neushoorns aan het zoeken was, vonden ze de karkassen van 39 gestroopte neushoorns. Deze gruwelijke ontdekking vond plaats in december 1991. Het onthoornen werkte in Hlane; de neushoorns werden nog wel achtervolgt door stropers, maar ze werden wel in leven gelaten. Dit was wel anders bij onthoornde neushoorns in Zuid-Afrika. In sommige gebieden had men zowel witte- als zwarte neushoorns onthoornd. Vaak na dagenlang spoorzoeken vonden de stropers de onthoornde neushoorns

was. Door de onthooring in Hlane, verplaatsten de stropers zich naar Mkhaya. De eerste witte neushoorn werd daar gestroopt in maart 1992. Ted besloot alle witte neushoorns over te brengen naar een klein gedeelte van het park, ongeveer 300 meter van het hoofdkwartier van de rangers. Maar de stropers waren hondsbrutaal; in één nacht werden er twee drachtige vrouwtjes gedood vlakbij het hoofdkwartier. Het is zelfs een keer voorgekomen dat behalve een vrouwtje ook haar jong door een stroper werd gedood omdat er al een klein puntje van zijn hoorn door-

kwam en deze werd er door de stroper ook afgehaald. Het kwam regelmatig tot vuurgevechten tussen stropers en rangers, waarbij aan beide kanten doden vielen. De stropers waren uitgerust met AK 47 automatische machinegeweren, de rangers waren uitgerust met R5 automatische machinegeweren.

De ommekeer

Tot aan de dag van vandaag is er geen neushoorn meer gestroopt in Swaziland. De laatste keer dat een neushoorn werd gestroopt gebeurde in december 1992. Deze ommekeer kan worden toegeschreven aan de invoer van een aantal nieuwe wetten in Swaziland met betrekking tot het stropen van wilde dieren. Zo is het bijvoorbeeld niet meer mogelijk dat stropers op borgtocht vrijgelaten kunnen worden.

De diersoorten zijn ingedeeld in 3 categorieën:

A. Speciaal beschermde diersoorten - olifant, neushoorn, leeuw

Minimaal 5 jaar in de gevangenis, zorgen voor de vervanging van het gestroopte dier ofwel de waarde van het dier compenseren: kan hier niet aan worden voldaan, wordt de gevangenisstraf verhoogd met 2 jaar.

B. Dieren die het eigendom van de koning zijn

Een boete van minimaal 4.000 Emalangi (ongeveer fl. 1.300,00) of twee jaar in de gevangenis, zorgen voor de vervanging van het gestroopte dier ofwel de waarde van het dier compenseren; kan hier niet aan worden voldaan, wordt de gevangenisstraf verhoogd met 2 jaar.

C. Overige dieren

Een boete van minimaal 600 Emalangi (ongeveer fl. 200,00) of 6 maanden

in de gevangenis, zorgen voor de vervanging van het gestroopte dier.

De rangers in de parken van Swaziland kregen de bevoegdheid deze wetgeving toe te kunnen passen. De enorme toewijding en totale steun van, inmiddels, koning Mswati III om de uitvoering en toepassing van de nieuwe wetten te vergemakkelijken heeft er toe geleid dat Swaziland waarschijnlijk de beste anti-stropers wetgeving van de gehele wereld heeft. En dat is een belangrijke aanmoediging in de strijd om de neushoorn voor de ondergang te behoeden.

Het gaat op moment goed met de witte neushoorns in Swaziland. Er worden regelmatig witte neushoorns geboren dus de populatie groeit. Toch is het erg belangrijk om op je hoede te blijven, het noodlot kan zo weer toeslaan. Regelmatig worden er kleine dieren in en om het park gestroopt, hierbij gaat het vooral om het vlees. Maar niemand kan ontkennen dat de kans blijft bestaan dat er ook weer neushoorns gestroopt zullen worden.

Voor al uw metsel- en voegwerk gaat u naar:

A. Beerenfenger

Van Speykstraat 9
2315 TR Leiden
Tel. 071 - 521 74 88
B.G.G. 06- 51097497

*Tevens zijn wij gespecialiseerd in
milieuvriendelijk gevelreinigen.*

